

Hãy Sống Như Người Khôn Ngoan, Biết Tận Dụng Thời Buổi Hiện Tại!

Trong cuộc đời Linh Mục, tôi được hồng phúc sống nhiều kinh nghiệm đáng ghi nhớ. Trong vòng 11 năm, tôi làm Tuyên Úy cho một Viện Dưỡng Lão. Trung bình mỗi năm có đến 80 cụ ông cụ bà qua đời. Một trong những đặc ân của tôi trong thời gian này là mang Mình Thánh Chúa - như Cửa Ăn Đàng - đến cho các cụ và giúp các cụ chuẩn bị ra đi về Nhà Cha.

Thế nhưng chứng từ tôi muốn ghi lại nơi đây chính là Thánh Lễ tôi dâng nơi căn nhà thân mẫu tôi. Hôm đó là Chúa Nhật 1-2-1985, cũng là ngày tôi mừng sinh nhật thứ 51. Năm ấy mẹ tôi ngoài 70 tuổi và sống một mình ở thành phố Cincinnati thuộc bang Ohio (Hoa Kỳ). Mẹ tôi gặp khó khăn trong vấn đề sức khỏe nên không thể thường xuyên tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật nơi nhà thờ xứ đạo. Đặc biệt trong mùa đông, mẹ tôi ít khi đi ra ngoài. Vì thế - mỗi khi hoàn cảnh cho phép - tôi ghé thăm mẹ vào Chúa Nhật hoặc Lễ Trọng để dâng Thánh Lễ, hầu cho mẹ tôi được hồng phúc tham dự. Và cứ mỗi lần đặc biệt như thế, bà cụ tôi là nữ tu Marianne cũng ghé nhà thăm mẹ và dự Thánh Lễ.

Chúa Nhật hôm ấy không có gì đặc biệt ngoại trừ sinh nhật của tôi. Chúng tôi dọn bàn thờ để dâng Thánh Lễ. Mẹ tôi đứng bên phải và em gái tôi đứng bên trái. Như thường lệ, chúng tôi luôn luôn nhớ cầu nguyện cho thân phụ quá cố. Người qua đời đột ngột vì bị đứng tim vào một buổi sáng thứ bảy năm 1968 lúc đang chơi thể thao. Với tâm tình của một người con Linh Mục, tôi rất ước ao có mặt trong giờ phút cuối cùng của song thân. Vì thế sự ra đi nhanh chóng của thân phụ khiến tôi buồn nhiều và luôn nhớ cầu nguyện cho người.

Thánh Lễ diễn tiến như thường lệ. Chúng tôi chúc bình an cho nhau và nắm tay nhau khi đọc Kinh Lạy Cha. Tôi trao Mình và Máu Thánh Đức CHÚA GIÊSU KITÔ cho hiền mẫu và cho em gái. Chúng tôi cùng sốt sắng dâng lên THIÊN CHÚA lòng tri ân sâu xa. Chúng tôi chân thành cảm tạ vì bao ơn lành Ngài ban, đặc biệt là hồng ân sự sống, món quà tuyệt diệu vô giá. Lúc đó tôi đâu nhận thức trọn ý nghĩa Thánh Lễ của ngày hôm ấy.

Sau Thánh Lễ chúng tôi ra ngoài dùng bữa trưa. Trời thật đẹp và chúng tôi cảm thấy thật hạnh phúc. 2 anh em ở lại chơi với thân mẫu cho đến chiều. Trước khi chia tay, em gái tôi lấy máy ảnh và chụp cho 2 mẹ con một tấm hình. Tôi âu yếm quàng tay qua người mẹ tôi. Cả hai mẹ con đều nhoen miệng cười thật tươi. Xong, tôi trở về huynh đoàn và em gái cũng trở lại tu viện.

Chiều ngày thứ hai hôm sau, tôi gọi điện thoại hỏi thăm mẹ như thường lệ. Mẹ tôi cho biết người vẫn mạnh khỏe không có gì lạ. Thế nhưng sáng thứ ba kế tiếp vào khoảng 10 giờ em gái tôi điện thoại cho biết người hàng xóm báo tin tờ nhật trình vẫn còn nằm yên bên ngoài cửa ra vào căn hộ của mẹ. Có lẽ mẹ bị đau chẳng? Tôi tức tốc lái xe đến Cincinnati.

Cửa nhà mẹ tôi khóa thật kỹ. Phải khó khăn lắm tôi mới vào được nhà. Tôi linh tính có chuyện không lành. Và đúng như vậy. Mẹ tôi đã chết. Tôi điện thoại gọi em gái đến ngay. Sau đó chúng tôi tiên hành mọi thủ tục cho lễ nghi an táng.

Một thời gian sau đó khi tâm hồn lắng động, tôi hồi tưởng lại mọi chi tiết của ngày Chúa Nhật 1-2-1985. Tôi đặc biệt dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA cho tôi hồng phúc dâng Thánh Lễ để mẹ tôi có thể tham dự lần cuối cùng trên dương thế. Chúng tôi đã cùng nhau cầu nguyện cho thân phụ quá cố. Hẳn người đã chuẩn bị tiếp đón mẹ tôi hai ngày sau đó. Trong Thánh Lễ tôi đã nắm chặt tay mẹ khi tôi chúc bình an cho người. Rồi tôi trao Mình Thánh Chúa như Cửa Ăn Đàng cho mẹ. Khi đặt Bánh Thánh vào lòng bàn tay người, tôi nói:

- Thừa mẹ, đây là Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Mẹ tôi trả lời:

- AMEN có nghĩa là: Vâng, mẹ tin như thế!

Trước đó tôi cầu nguyện rằng:

- Xin Mình và Máu Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ đưa chúng con và mẹ vào cuộc sống đời đời.

Lúc ấy tôi đâu ngờ rằng THIÊN CHÚA ban cho tôi cơ hội thuận tiện để chuẩn bị mẹ tôi lãnh nhận cái chết và bước vào cuộc sống vĩnh cửu với THIÊN CHÚA!

Quả thật, tất cả là hồng ân. Mãi mãi muôn đời chúng con ca ngợi lòng từ bi bao la của THIÊN CHÚA là CHA Nhân Lành.

(Chứng từ của Cha Jim VanVurst, Linh Mục dòng Phanxicô, người Mỹ).

... ”Anh chị em hãy cẩn thận xem xét cách ăn nết ở của mình, đừng sống như kẻ khờ dại, nhưng hãy sống như người khôn ngoan, biết tận dụng thời buổi hiện tại, vì chúng ta đang sống những ngày đen tối. Vì thế, anh chị em đừng hóa ra ngu xuẩn, nhưng hãy tìm hiểu đâu là ý Chúa. Chớ say sưa rượu chè, vì rượu chè đưa tới trụy lạc, nhưng hãy thấm nhuần Thần Khí. Hãy cùng nhau đối đáp những bài thánh vịnh, thánh thi và thánh ca do Thần Khí linh hứng; hãy đem cả tâm hồn mà ca hát chúc tụng THIÊN CHÚA. Trong mọi hoàn cảnh và mọi sự, hãy nhân danh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta, mà cảm tạ THIÊN CHÚA là CHA” (Thư gửi tín hữu Êphêxô 5,15-20).

(Sister Patricia Proctor, OSC, ”201 Inspirational Stories of The Eucharist”, Franciscan Monastery of Saint Clare, Spokane, Washington, 2004, trang 45-47)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt